

El porquerol

Hi havia una vegada un príncep d'un regne molt, molt petit que tenia més aviat pocs diners. Però el noi era tan atrevit que es va fer el propòsit de casar-se amb la filla de l'emperador en persona.

Tenia una rosa que només floria cada cinc anys, però amb una aroma que et feia oblidar totes les penes. I un rossinyol amb el cant més preciós que s'hagués sentit mai. Així que va decidir enviar a la princesa la rosa i el rossinyol en dues capsetes de plata.

La princesa jugava amb les seves dames quan van arribar els regals, i se'n va alegrar d'allò més. Però en obrir la primera capseta i trobar-hi la rosa, en lloc d'admirar-se'n, es va molestar pel fet que era una flor natural.

I de la segona capsa en sortí el rossinyol, amb un cant tan bonic que tothom s'emocionà; menys la princesa, que digué: —Si és un ocell de debò, que el deixin en llibertat. I no penso pas rebre el príncep!

